

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2997/2021
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат у ..., против туженог АД Метална индустрија „Алфа-плам“ Врање, чији је пуномоћник Ангелина Андрејев, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3330/20 од 20.07.2021. године, у седници већа од 05.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3330/20 од 20.07.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Врању П1 1085/18 од 25.09.2020. године поништено је решење туженог број Ди .../... од 13.11.2018. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 10.04.2018. године са свим пратећим анексима уговора о раду и обавезан тужени да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао пре незаконитог отказа.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3330/20 од 20.07.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 10.04.2018. године на одређено време до 24 месеца на радном месту ... .

Решењем туженог Ди .../... од 13.11.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду због проневере, крађе и покушаја крађе без обзира на вредност, као и саучесништва јер је 11.10.2018. године у 8.31 часова извршио крађу имовине туженог тако што је противправно и без налога извозио ван круга фабрике камионом туженог кутије са деловима (шарнири и тесто) које му је у камион остављао запослени ББ. Доношењу решења је претходило образложено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду.

Прегледом снимака камере утврђено је да је 11.10.2018. године, око 8.31 часова, запослени ВВ предао кутију запосленом ББ који је кутију однео у магацин, а након тога је оставио у камион којим је управљао тужилац. Тужилац није био присутан у тренутку стављања кутије у камион.

У попису туженог од 25.10.2018. године утврђен је мањак шарнира у износу од 126.875,18 динара. У попису туженог од 01.11.2018. године утврђен је мањак даљинских манометара у износу од 13.456,80 динара. У решењу о отказу уговора о раду од 13.11.2018. године наводи се укупан износ из наведених пописа (140.331,98 динара) као мањак шарнира.

Решењем ОЈТ у Врању Кт 755/18 од 30.08.2019. године, између осталог, одбачена је кривична пријава туженог против АА због кривичног дела тешка крађа из члана 204. става 1. у вези члана 33. КЗ јер вредност украдене робе не прелази 450.000,00 динара и јер није на поуздан начин утврђено шта се налазило у кутијама.

Чланом 24.3.14. уговора о раду од 10.04.2018. године уговорено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду уколико запослени својом кривицом учини проневеру, крађу, покушај крађе имовине друштва без обзира на вредност као и саучесништво.

Чланом 122. ставом 1. тачком 14) Колективног уговора туженог од 06.12.2017. године прописано је да су повреде радних обавеза због којих се запосленом може отказати уговор о раду, сагласно члану 121. ставу 2. тачки 5) КУ, проневера, крађа, покушај крађе имовине друштва без обзира на вредност и саучесништво.

Према становишту нижестепених судова, поништено је предметно решење о отказу уговора о раду јер тужени није доказао да је 11.10.2018. године тужилац примио од ББ у белој кутији делове који су наведени у решењу о отказу уговора о раду (шарнири и тесто), ни да их је предао другом лицу након напуштања круга фабрике.

Ревизијске наводе којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, није разлог за изјављивање ревизије.

Нижестепени судови су правилно закључили да нису испуњени разлози за отказ уговора о раду из члана 179. става 2. тачке 5) Закона о раду у вези члана 24.3.14. уговора о раду и члана 122. ставом 1. тачком 14) Колективног уговора туженог. Тужени није доказао да се у кутији која је на снимку камере налазе шарнири и теста који се наводе у решењу о отказу уговора о раду. Вредност робе чији се нестанак тужиоцу ставља на терет у износу од 140.331,98 динара се односи и на даљинске манометре који се у решењу о отказу не помињу. Образложење нижестепених пресуда није засновано на чињеници да је кривична пријава против тужиоца одбачена, па нису релевантни ревизијски наводи којима се указује да утврђење повреде радне обавезе није условљено осуђујућом кривичном пресудом. Обавеза туженог је да докаже конкретне чињенице које су разлог отказа уговора о раду. Тужени није доказао да се у кутији на снимку налазе шарнири и тесто који се наводе у решењу о отказу уговора о раду, нити вредност тих делова. Нису основани ревизијски наводи којима се указује на повреде радних обавеза тужиоца у вези прегледа робе у камиону јер се тим пропустима тужиоца не доказују конкретне чињенице које је тужени навео у решењу о отказу уговора о раду, то јест не доказује се садржај кутије и вредност тог садржаја. Сходно наведеном, побијаним пресудама је на основу правилне примене члана 191. ЗОР, поништено решење туженог број од 13.11.2018. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад.

На основу изнетог, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић